

АУТОРИ И ПРЕВОДИОЦИ БЕОГРАДСКОГ КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА

АУТОРИ

АЛЕН БЕШИЋ рођен је 1975. године у Бихаћу. Дипломирао је на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Објавио је две књиге поезије: *У филиграну рез* (1998) и *Начин дима* (2004), као и књигу избраних критика о савременом песништву, *Лавиринџи читања* (2006). Преводи са енглеског језика. Уредник је часописа за књижевност и теорију *Поља*. Живи у Новом Саду.

СНЕЖАНА БУКАЛ рођена је у Београду 1957. године. Дипломирала је Општу књижевност са теоријом књижевности на Филолошком факултету. Сада живи у Амстердаму и Корчули. Објавила је књиге прича *Тамна стирана* (Београд, 1986) и *Чуваркућа и друге приче* (Београд, 1994; ова књига објављена и 1996. у холандском преводу, у Амстердаму, под насловом *Het vliegende hert*), романе *Први снег* (2001; овај роман објављен је 1997. на холандском језику, у Амстердаму, под насловом *Eerste sneeuw*) и *Милион* (Загреб, 2006), затим три романа за децу (на српском и холандском). Уврштена је у више избора прича и учествовала у више групних књижевних пројеката. Превела је неколико књига са енглеског, а сама је преводјена на македонски, словеначки, француски, низоземски, мађарски, корејски и енглески језик.

ДРАГАН ВЕЛИКИЋ рођен је у Београду 1953. године. Одрастао је и завршио гимназију у Пули. Дипломирао је Општу књижевност са теоријом књижевности на београдском Филолошком факултету. Од 1994. до 1999. године био је уредник издавачке делатности Радија Б 92. Писао је колумне за *НИН*, *Време*, *Данас* и *Репорџер*. У периоду од 1999. до 2002. године боравио је у Будимпешти, Бечу, Минхену, Бремену и Берлину. Од јуна 2005. до новембра 2009. године био је амбасадор Републике Србије у Аустрији. Живи у Београду као слободни књижевник. Објавио је романе: *Виа Пула* (1988 – Награда „Милош Црњански“), *Асџраган* (1991), *Хамсин 51* (1993), *Северни зид* (1995 – стипендија Фонда „Борислав Пекић“), *Данићев џрг* (1997), *Случај Бремен* (2001), *Досије Домашевски* (2003), *Руски џрозор* (2007 – *НИН*-ова награда, Награда „Меша Селимовић“); књиге прича: *Погрешан џокреј* (1983), *Сџаклена баиџа* (1985) и *Београд и друге приче* (2009); књиге есеја: *YU-Atlantida* (1993),

Дејонија (1994), *Сћање сћвари* (1998), *Псећа пошћа* (2006) и *О њисцима и градовима* (2010); књига изабраних интервјуа *39,5* (2010). Књиге Драгана Великића преведене су на петнаест европских језика. Заступљен је у домаћим и иностраним антологијама. Добитник је Средњоевропске награде за 2008. годину, коју додељује Институт за Подунавље и Средњу Европу из Беча.

СРБАН ВУЧЕНИЋ рођен је 1970. године у Београду. Дипломирао је на Групи за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Објавио је преко 300 текстова о филму и књижевности. Аутор је књига есеја *Краљевсћива и изгнансћива* (2002), *Рађање кенџаура* (2009) и *Црно у колору* (2010, у коауторству са Владаном Матијевићем).

КЛАУДИО ДАМЈАНИ рођен је 1957. у месту Сан Ђовани Ротондо (Пуља). Од своје пете године живи у Риму, где је завршио италијанску књижевност и данас предаје у школи. Заступљен у свим релевантним домаћим и страним антологијама савремене италијанске поезије. Прву збирку *Фрајурно* објављује 1987, потом следе *Моја кућа* (1994), *Рудник* (1997), *Хероји* (2001), *Око ваише* (2006), *Сањајући Ли Поа* (2008), *Песме* (2010). Песме које овде објављујемо узете су из књиге изабраних песама *Песме* (2010), из њеног последњег дела *Смоква на тврђави*, који чине нове и необјављене песме.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ рођен је 1979. у Крагујевцу. Завршио је студије Опште књижевности и теорије књижевности на Филолошком факултету у Београду. Објавио је збирке песама *Алеја часовника* (1998, са Александром Шаренцем), *Нарцисове љубавне песме* (1999) и *Асћајово* (2009). *Асћајово* је поново објављено у новопазарском часопису *Сенџ*, бр. 24, 2011, са критичким текстовима о књизи, интервјуом с песником и његовим записима о поезији.

СЛОБОДАН ЈОВАНОВИЋ (1973, Београд), историчар уметности и независни кустос. Уредник *Ремонџ арџ магацина*. Асистент уметничког директора 46. Октобарског салона у Београду 2005. године. Дипломирао на Филозофском факултету у Београду, Одељење за историју уметности, са темом *Предсћављање тћела у сликарсћиву Френсиса Бејкона и филмовима Дејвида Кроненберга*. Објављени есеји у зборницима: *Пој Ђира и џој Сћира* (2001), *3+4 сејарџ* (2005) и *Шћанија – џоглед са сћране* (2006).

ГОРАН КОРУНОВИЋ (1978, Јагодина), ради као асистент на предмету Јужнословенска компаратистика на Катедри за српску књижевност Филолошког факултета у Београду. Аутор је песничких књига *Госћојримсћива* (2011) и *Река каишева* (2012). Поезију, научне огледе, есеје и књижевну критику објављује у домаћој и регионалној периодици.

УРОШ КОТЛАЈИЋ (1982, Београд), објавио је три књиге песама: *Ирис* (2008), *Последњи гран жейе велике Ане Андрејевне* (2010) и *Песме* (2011).

Активан је у песничко-уметничкој групи заједно са Тамаром Шушкић, Владимиром Табашевићем, Гораном Коруновићем и Бојаном Васићем.

ДАНИЛО ЛУЧИЋ (1984, Београд), дипломирао је на катедри за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду, где је завршио и мастер студије. Пише поезију, прозу и приказе актуелне књижевне продукције. Аматерски се бави фотографијом. Живи и ради у Београду.

ИВАНА МАКСИЋ (1984), дипломирала је и завршила мастер студије из енглеске књижевности и језика на Филолошком факултету у Новом Саду. Објавила је збирку песама (поему) *О шело њвори ме* (2011). Пише поезију и кратке приче, есеје и приказе књига из области поезије и ликовних уметности. Објављивала је у великом броју часописа у штампаном и електронском облику. Учествовала је као преводитељка у састављању значајних темата и антологија у земљи и региону. Бави се сликарством и перформансом.

ПЕТАР МАТОВИЋ рођен је 1978. г. у Ужицу. Живи у Пожеги. Дипломирао српску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију. Добитник је прве награде на XXIII Лимским вечерима поезије. Објављивао је поезију у књижевној периодици. Заступљен у више песничких зборника. Објавио је књиге песама *Камерни комади* (Опело самоћи) и *Кофери Цима Цармуша* (2009).

АЛЕКСАНДАР МИЛОСАВЉЕВИЋ рођен је 1958. у Београду. Студирао је психологију, а апсолвирао на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Пише књижевну и позоришну критику. Био уредник и члан редакција магазина, стручних часописа и публикација о театру и главни и одговорни је уредник позоришних новина *Лудус*. Био је члан низа позоришних жирија и селектор Стеријиног позорја, Југословенског позоришног фестивала – Ужице, Јоакимфеста, Фестивала медитеранског позоришта, Белефа... Радио као драматург у многим пројектима. Приредио неколико књига из области позоришне историје и театрологије. Добитник Стеријине награде за позоришну критику. Председник је Удружења позоришних критичара и театролога Србије и управник и директор Дrame Српског народног позоришта у Новом Саду.

ВУК ПЕТРОВИЋ: рођен 1988. године у Београду. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности 2011. године и тренутно је на мастер студијама на овом факултету, где ради тему хумора код Кафке. Бави се прозом, немачком књижевношћу, посебно делом Франца Кафке. Пише есеје, књижевну критику, прозу. Објављује у периодици.

ИВАН ПОТИЋ (1972) објавио је следеће књиге: *Вратиоломије* (2003), *То што је створило човека* (2005), *Још једном о невидљивом* (2007), *Нејачни одговори на јограшна ишћања* (2009), *Вилењаци у живом блајту* (2010). Об-

јављивао је и у домаћој периодици и превођен је на стране језике. Члан Српског књижевног друштва. Живи и ради у Зајечару.

ЗАХАР ПРИЛЕПИН (1976), руски прозаиста и песник. Романи: *Патологије*, *Сањка*, *Грех*; збирка прича: *Цицеле*, *Њуне вруће војке*.

ВАЊА РАДАКОВИЋ (1985, Београд), дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Мастер студије завршила је на истој катедри. Објављује књижевне критике и есеје у периодици и у електронским књижевним часописима. Запослена је у издавачкој кући „Архипелаг”. Бави се и костимографијом.

ЈАНА РАСТЕГОРАЦ (1987, Београд), дипломирала је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности (тренутно је на мастер студијама на истој катедри). Студира и сликарство. Објављује поезију и прозу у периодици. Прву књигу, *Исечак 8*, објавила је у едицији „Прва књига” Матице српске 2010. и за ту збирку добила је 2011. године награду „Матићев шал”. Награђена је за кратку причу „Подјум”, наградом на конкурс Народног библиотеке у Бору, 2011.

ГРЕЈЕМ РОБ се школовао на Оксфорду и на Универзитету Вандербилт. Предавао је у Енглеској, Француској и САД-у и објавио је велики број књига о француској књижевности 19. века. Осим Игоове, објавио је као посебне књиге и Флоберову, Рембоову и Балзакову биографију.

САИД, немачки писац иранског порекла, рођен 1947. у Техерану, живи од 1965. у егзилу у Немачкој (Минхен). Аутор је песничких збирки *Liebesgedichte* (*Љубавне џесме*), *Wo ich sterbe ist meine Fremde* (*Где умрем, ту је моја туђина*), *Dann schreie ich, bis Stille ist* (*Онда вришиш док не насинуш тишина*), *Sei Nacht zu mir. Liebesgedichte* (*Буди ноћ према мени. Љубавне џесме*), *Aussenhaut Binnenträume* (*Спољна облога Унутрашњи снови*). Књиге прозе: *Der lange Arm der Mullahs. Notizen aus meinem Exil* (*Дуга рука мула. Белешке из мог егзила*), *Dieses Tier, das es nicht gibt. Ein Bestiarium* (*Ова животиња које нема. Бестијаријум*), *Landschaften einer fernen Mutter* (*Предели далеке мајке*), *Der engel und die tauben* (*Анђео и голубови*). Публицистичка дела: *Ich und Islam* (*Ја и ислам*), *In Deutschland leben, Ein Gespräch* (*Живети у Немачкој, разговор*). Написао је и неколико књига за децу и радио-драма. Роман *Предјели далеке мајке* изашао је у Сарајеву 2009. у преводу С. Тонтића. Добио је више угледних награда, био председник ПЕН-Центра Немачке.

ТИЈАНА СПАСИЋ рођена је 1977 године у Београду, где је завршила општу књижевност са теоријом књижевности. Објављивала је текстове о књижевности у *Данасу*, *Новинама београдског чинишатија* и *Блицу*. За часопис *Трећи шрг* приредила је и превела избор нове немачке поезије. У *Београдском књижевном часопису* књижевну критику објављује од 6-ог броја.

СРЂАН СРДИЋ је рођен у Кикинди 1977. године. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Запослен у кикиндској гимназији и уредништву књижевног часописа *Северни бункер*. Аутор је романа *Мриво поље* и збирке прича *Естимрандо* („Стубови културе“). Добитник је награда „Улазница“ и „Лаза Лазаревић“, стипендије Фонда „Борислав Пекић“ и Награде „Биљана Јовановић“. Текстови Срђана Срдића преведени су на албански, мађарски, румунски, украјински и пољски језик.

МАРЈАН ЧАКАРЕВИЋ (1978) дипломирао је и завршио мастер студије на Катедри за српску и светску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Поезију објављује од друге половине деведесетих година у српским и регионалним часописима, а критику, есејистику и публицистичке текстове у *Београдском књижевном часопису*, *Пољима*, *Кворуму* (Загреб), *Е-новинама*, *Улазници* и др. Члан је Форума писаца. Поред младалачких поетских публикација, објавио је песничке књиге *Параград* (1999) и *Систем* (2011).

ВИСЛАВА ШИМБОРСКА (1923–2012) рођена је у Курњику поред Познања. Највећи део живота провела је у Кракову. Као песникиња дебитовала је после Другог светског рата. Остварила је по обиму мали али по вредности изузетан песнички опус – око 350 песама током шездесет година писања. Овенчана је највишим књижевним признањима у Пољској и у свету. Године 1996. добила је Нобелову награду за књижевност. Превеђена је на педесетак језика. На српском језику, у преводу Петра Вујчића и Бисерке Рајчић, објављен је готово цео њен песнички и фелтонистички опус. Објавила је следеће песничке збирке: *Зајмо живимо* (1952), *Пићања постојављана себи* (1954), *Дозивање Јејија* (1957), *Со* (1962), *Да умреш од смеха* (1967), *Сваки случај* (1972), *Велика бројка* (1976), *Људи на мосту* (1986), *Крај и почетак* (1993), *Тренућак* (2002), *Две шачке* (2005) и *Овде* (2009).

ТАМАРА ШУШКИЋ рођена је 1981. у Београду. Објавила је две књиге: *Слика једне лагалице* (2001) и *Private show* (2005). Трећа збирка, *Породичне и индивидуалне песме*, је у припреми. Коауторка је зборника поезије и аутопоетика нове генерације песникиња *Дискурзивна тела поезије* која је настала као резултат рада песничко-теоријске школе при Асоцијацији за женску иницијативу (АЖИН, Београд, 2004). Уврштена је у антологије савремене поезије *Трагом рода смисао ангажовања* (2006) и *Ван кућије* (2009). Са ауторкама Аном Сеферовић и Тањом Марковић написала је драме *Дискрејне жене*, *декоративно дејте*, *данска дога* (*Сцена*, 2008) и *Пловидба*. Објављивала је у часописима у земљи и иностранству. Уређује блог: www.pratiquevoila.blogspot.com. Бави се фотографијом.

ЉИЉАНА ШОП рођена је 1950. године у Босанској Градишци. Дипломирала 1973. на Филолошком факултету у Београду. Од 1976. године била осамнаест година уредник у издавачкој кући „Књижевне новине“, а потом у „Српској речи“. Од 1974. године објавила је у књижевној периодици неколико стотина књижевних критика и есеја. Објавила је књиге: *О наивности и*

невиности (1995), *Велика шећња* (1997), *Усјон до смрти* (1999), *Писање уз ветар* (2002), *Екстаза с предумишљајем* (2003). У штампи јој је књига *Ослоњени на љазнину*, која представља властити избор есеја, критика, путописа и колумни писаних од 1994. године. Добитник је награда „Милан Богдановић” и „Драгиша Кашиковић”.

ПРЕВОДИОЦИ

ДЕЈАН ИЛИЋ рођен је у Травнику 10. новембра 1961. године. Од 1969. живи у Београду. Завршио италијански језик и књижевност. Објавио шест књига поезије: *Фигуре* (1995), *У боји без тона* (1998), *Лисабон* (2001, Награда „Бура Јакшић”), *Дувански цуји* (2003), *Квари* (2005), *Из викенда* (2008). Аутор је низа превода савремених италијанских песника (Павезе, Катафи, Орели, Магрели, Фјори, Пустерла...) и антологије *Тело и поглед. Нови италијански песници* (Повеља, Краљево, 2006). Преводио је Бодријара и Жакотеа (Награда „Милош Н. Ђурић”).

РАДМИЛА МЕЧАНИН (1953), самостални уметник, књижевни преводац. Дипломирала је на Групи за југословенске и општу књижевност и магистрала на Филолошком факултету у Београду. Почев од зборника о руским формалистима, *Формализам и марксизам* (1983), прве књиге коју је превела са руског, до данас је са овог језика превела низ дела из области књижевне науке, књижевне историографије, културологије (*Мити и античка књижевност* О.М. Фрејденберга, *Категорије средњовековне културе* А. Гуревича, *Систем слободе Ф. М. Достоевског* А.Штејнберга, *Историјска поетика новеле* Ј. Мелетинског, *Хлебњиков и наука* В. Иванова, *Историјска поетика* А. Веселовског, неколико књига М. Епштејна...). Превела је и низ романа руских писаца, између осталих С. Соколова, В. Војновича, Е. Лимонова, С. Довлатова, Ј. Пољакова...). Низ њених превода чекају на објављивање. За преводачки рад Радмила Мечанин добила је награде „Милош Ђурић”, „Јован Максимовић”, „Лаза Костић” и др.

ИВАН РАДОСАВЉЕВИЋ, књижевни критичар и преводац. Рођен је 1969. године у Јагодини. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета у Београду. Био је члан редакције часописа *Реч*, а сада је уредник у издавачкој кући „Стубови културе” и члан редакције *Књижевног листа*. У издању Матице српске објавио је 2000. године књигу критичких текстова *Будно око*. Превео је неколико књига са енглеског и шпанског.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, писац и преводац, рођена је 1940. Завршила је славистику на Филолошком факултету у Београду. Преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког поезију, прозу, есејистику, филозофију, театрологију, историографију, политикологију... Превела је на српски око 300 аутора. Објавила је 54 књиге и око 1.400 прилога у часописи-

ма Србије и бивше Југославије. Аутор је следећих књига: *Пољска цивилизација, Писма из Прага, Мој Краков, Шојен, Жорж Санд и њена деца* (радио-драма), *Програми и манифестии пољске књижевне авангарде (1917–1939)* и више стотина текстова о писцима које је преводила. Од пре четири године бави се колажом. Пише есеје о ликовној уметности. Добитник је више награда: Награда „Јован Максимовић”, Награда за животно дело Удружења преводилаца Србије; пољских: Награда ЗАИКС-а, Министарства културе Пољске, Министарства спољних послова Пољске, Награда „Збигњев Домињак” за превођење поезије.

СТЕВАН ТОНТИЋ рођен је 1946. код Санског Моста, БиХ. Завршио студиј филозофије са социологијом у Сарајеву. Након вишегодишњег егзила у Њемачкој (1993 – 2001), поново се настанио у Сарајеву као самостални књижевник. Пјесник, прозаист, есејист, преводилац са њемачког, антологичар. Новије пјесничке збирке: *Сарајевски рукопис* (1993, 1998) и *Благослов изгнанства* (2001). У Издавачком предузећу Матице српске изашла му је прошле године збирка пјесама *Светло у цркви*. Аутор је романа *Твоје срце, зеко* (1998), као и антологија *Новије пјесничтво Босне и Херцеговине* (1990) и *Модерно српско пјесничтво* (1991). Објављена су му и *Изабрана дјела* у 4 књиге (2009). Тонтићева дјела преведена су на више језика. Добитник је домаћих и међународних признања („Шантићеве” и „Змајеве” награде, награде Баварске академије лијепих умјетности, награде града Хајделберга „Књижевност у егзилу” и др).